

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/90/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611208075
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8611208075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu COFIDIS, a. s., Suché Mýto 1, Bratislava, IČO: 36 816 337, právne zastúpené Advokátskou kanceláriou Antovszká s. r. o., Žabotova 2/B, Bratislava, IČO: 36 866 881 proti žalovaným 1. E. P., bytom U. XX, A. 2. D. P. bytom U. XX, A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 1.a 2.rade Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 1 359,54 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 7C/256/2011-65 zo dňa 28. 01. 2013 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením v zamietavom výroku, vo výroku o trovách konania účastníkov a vedľajšieho účastníka.

Žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 79,91 Eur na účet JUDr. Igora Šafranka v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 119,04 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Vyslovil, že žalobca nemá právo na ich náhradu. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, stanovisko účastníkov, citoval ust. § 52 ods. 1 - 4, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ďalej ust. § 2 písm. 2 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej ust. § 48, § 457 a § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že účastníci uzavreli dňa 21.04.2008 zmluvu o revolvingovom úvere č. 70130739 s úverovým limitom 1 246,22 Eur pri úrokovej sadzbe 2,14 % mesačne na poistnom za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,65 % , ktorí žalovaní v dohodnutej splátke riadne a včas neplatili, a preto žalobca listom zo dňa 01. 08. 2011 odstúpil od zmluvy o úvere. Podľa histórie úverového účtu zo dňa 13. 10. 2011, ktorú predložil žalobca, žalovaní vyčerpali sumu 1 246,22 Eur a doposiaľ vrátili žalobcovi 1 127,18 Eur. Žalobca vyčíslil dlh vo výške 1 359,34 Eur, ktorý pozostáva z úveru vo výške 995,63 Eur, úroku za poskytnutie úveru vo výške 322,09 Eur, poistného vo výške 25,59 Eur a poplatkov z omeškania so splácaním úveru vo výške 16,03 Eur.

Ďalej súd uviedol, že kogentné ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka nedovoľuje účastníkom v spotrebiteľskej zmluve platne dojednať zmluvné podmienky, ktoré by sa odchyľovali od uvedeného ust. zákona v neprospech spotrebiteľa, preto dohoda účastníkov uvedená v čl. 8 bod 8.4 Všeobecných obchodných podmienok v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy, že nedôjde k zániku všetkých práv a povinností z úverovej zmluvy a že žalobca je aj po odstúpení oprávnený požadovať od žalovaných splatenie peňažných záväzkov zo zmluvy o úvere, je neplatné. Žalobca účinne odstúpil od zmluvy listom zo dňa 01. 08. 2011, ktorá skutočnosť medzi účastníkmi sporná nebola. Odstúpením od zmluvy bola zmluva od začiatku zrušená. Každý z účastníkov bol povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, odstúpením zmluva bola zrušená od začiatku, t. j. ex tunc a momentom odstúpenia zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy a vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva, lebo odstúpením od zmluvy medzi účastníkmi nastúpil režim bezdôvodného obohatenia. Žalovaní vyčerpali z titulu zmluvy o revolvingovom úvere sumu 1 246,22 Eur a žalobcovi doposiaľ vrátili 1 127,18 Eur (č. l. 35 - 41 spisu), to znamená, že sú povinní vrátiť žalobcovi len bezdôvodné obohatenia vo výške 119,04 Eur (1 246,22 Eur - 1 127,18 Eur), a preto ich súd k zaplateniu sumy 119,04 Eur zaviazal. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca v konaní bol prevažne neúspešný a žalovaní si náhradu trov konania neuplatnili, a preto súd žalovaným náhradu trov konania nepriznal a vyslovil, že žalobca nemá právo na ich náhradu.

O trovách konania vedľajšieho účastníka súd rozhodol s poukazom na ust. § 151 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku. Uviedol, že vedľajší účastník si v podaní zo dňa 10. 01. 2012 a v podaní zo dňa 16. 05. 2012, uplatnil náhradu trov konania, avšak do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia ich nevyčíslil. Z obsahu spisu súd nezistil iné trovy konania na strane vedľajšieho účastníka, výnimkou trov právneho zastúpenia, ktorých náhradu by mu mohol priznať. Z tohto dôvodu súd nebol viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania, a preto náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal zamietavý výrok z dôvodu nesprávnych skutkových zistení, vrátane nesprávneho právneho posúdenia. Zmluvu o úvere považoval za zmluvu uzavretú v zmysle ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Zároveň poukázal aj na ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého je spotrebiteľ povinný zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zdôraznil, že žalovaní podpisom zmluvy potvrdili, že sa oboznámili so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Právna úprava odstúpenia od zmluvy je v Obchodnom zákonníku komplexnou, a preto podľa názoru žalobcu sa ustanovenia týkajúce sa odstúpenia od zmluvy vyplývajúce z ustanovení Občianskeho zákonníka nepoužijú. Obchodný zákonník nehovorí o zrušení zmluvy, ale o zániku zmluvy, čo je obsahovo totožné, rozdielne je však stanovený moment zániku zrušenia zmluvy, pretože zmluva zaniká keď odstúpenie od zmluvy je doručené druhej zmluvnej strane. Poukázal teda na rozdielne dôsledky odstúpenia od zmluvy vyplývajúce z ustanovení Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka. Nesúhlasil s výlučnou aplikáciou ustanovení Občianskeho zákonníka na právny vzťah týkajúci sa spotrebiteľského práva. Poukázal na právo na súdnu ochranu zaručené Ústavou SR spojené s právom na spravodlivý súdny proces zaručené Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré podľa názoru žalobcu bolo porušené postupom súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní, ktoré špecifikoval.

Žalovaní sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odstúpenie od zmluvy upravené v Obchodnom zákonníku nemôže vylučovať možnosť spravovať následky odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Súd by mal použiť ustanovenia Obchodného zákonníka, ak by následky odstúpenia od zmluvy boli pre spotrebiteľa výhodnejšie než by tomu bolo v režime Občianskeho zákonníka a naopak. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia iných všeobecných súdov, napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/2/2009 zo dňa 25. 01. 2011. Zdôraznil, že nebolo rozhodnutím žalovaných, aby sa zmluva ukončila formou odstúpenia. Tento spôsob si vybral samotný žalobca, a preto je práve jeho zodpovednosť za následky, ktoré sa touto formou skončenia zmluvy realizujú. S posúdením následkov odstúpenia od zmluvy podľa Obchodného zákonníka nesúhlasil. Podotkol, že žalobca namietal, že došlo k porušeniu základného práva žalobcu garantovaného Ústavou SR, a to rozhodnutím

Okresného súdu Topoľčany, pritom vo veci rozhodoval Okresný súd Svidník. K výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, poukázal na viaceré rozhodnutia iných súdov, z ktorých vyplýva, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného patrí náhrada trov konania, ktoré boli účelne vynaložené. Podotkol, že v spotrebiteľských veciach však ide podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ o podporu záujmov spotrebiteľov, o zaistenie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov, ochranu zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, o podporu ich práv na informácie, vzdelávanie, práva združovať sa na ochranu svojich záujmov. Z tohto dôvodu vyplýva aj ochrana hospodárskych záujmov združenia. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu - jeden úkon právnej služby á 71,37 Eur a náhradu režijného paušálu vo výške 7,81 Eur, ako aj daň z pridanej hodnoty vo výške 15,84 Eur, teda celkom 95,02 Eur.

Uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 4Co/79/2013-91 zo dňa 19. 02. 2014, bola vec vrátená súdu prvého stupňa podľa ust. § 164 Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu neuvedenia označenia vedľajšieho účastníka v záhlaví napadnutého rozhodnutia. Následne opravným uznesením č. k. 7C/256/2011-94 zo dňa 17. 03. 2014, súd prvého stupňa opravil záhlavie napadnutého rozsudku podľa ust. § 164 Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že uplatnená námietka nesprávneho právneho posúdenia účinkov odstúpenia v spotrebiteľskej veci v zmysle ust. § 48 Občianskeho zákonníka nebola dôvodná. Je nesporné, že ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmluvnom vzťahu na strane spotrebiteľov majú prednosť pred ustanoveniami Obchodného zákonníka. Obsah zmluvy súd posudzoval v zmysle ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, t. j. v prípade pochybností o obsahu vykladal dojednané zmluvné podmienky v prospech spotrebiteľa, ktorý obsah zmluvy, ani všeobecných obchodných podmienok nemohol ovplyvniť. Posúdenie účinkov odstúpenia od zmluvy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka bolo už judikované rozhodnutiami súdov. Bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom v zmysle ust. § 261 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pri posudzovaní právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, zmluvne dojednaných podmienok, súd správne aplikoval ustanovenie Občianskeho zákonníka a táto namietaná skutočnosť nebola opodstatnená, lebo úprava účinkov odstúpenia od zmluvy je výhodnejšia v prospech žalovaných, t. j. spotrebiteľov. Súd prvého stupňa správne s poukazom na ust. § 52 ods. 2, § 53 ods. 2 - 4 Občianskeho zákonníka obsah dojednaných zmluvných podmienok posúdil. Vzhľadom na platné odstúpenie od zmluvy nastali účinky zmluvy v súlade s ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to ku dňu momentu odstúpenia od zmluvy. Zmluva bola od začiatku zrušená, a preto každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému to, čo podľa nej dostal, t. j. nastal režim bezdôvodného obohatenia. V zamietavom výroku preto namietané nesprávne právne posúdenie nebolo opodstatnené. Celkom žalovaní vyčerpali 1 246,22 Eur, zaplatili 1 127,18 Eur, a preto vo zvyšku súd prvého stupňa ohľadne sumy 119,04 Eur im túto povinnosť správne uložil zaplatiť, v zmysle ust. § 451 v spojení s ust. § 457 Občianskeho zákonníka.

K namietanému porušeniu práva na súdnu ochranu, vrátane práva na spravodlivý súdny proces žalobcom, odvolací súd uvádza, že súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a v ich vzájomných

súvislostiach v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku, lebo hodnotenie dôkazov je vždy vecou súdu. Nemožno považovať za porušenie práva účastníka na súdnu ochranu alebo práva na spravodlivý súdny proces, iné hodnotenie vykonaných dôkazov, a to podľa názoru účastníka, ktorý ho navrhol vykonať alebo dôkaz predložil. Ani táto namietaná skutočnosť nebola dôvodná.

Z týchto dôvodov preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v spojení s opravným uznesením v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v zamietavom výroku, v súvisiacom výroku o trovách konania účastníkov a trovách konania vedľajšieho účastníka.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovaných v odvolacom konaní, ktorým náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 151 ods.1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu vo výške 71,37 Eur zo sumy 1 359,34 Eur, avšak zamietavý výrok sa týkal len sumy 1 240,30 Eur, z ktorých súd pri výške tarifnej odmeny vychádzal, a preto výška tarifnej odmeny je 58,78 Eur podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátom za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len citovanej vyhlášky) v spojení s ust. § 14 ods. 1 písm. b) citovanej vyhlášky. Z titulu náhrady režijného paušálu bola uplatnená náhrada vo výške 7,81 Eur, ktorú odvolací súd priznal (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky). Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaných preukázal, že je platcom DPH, a preto mu bola priznaná 20 % DPH zo sumy 66,59 Eur, t. j. vo výške 13,32 Eur (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Celkom z titulu náhrady trov odvolacieho konania bola priznaná náhrada vo výške 79,91 Eur, k zaplateniu ktorých odvolací súd zaviazal žalobcu, ktorý v odvolacom konaní úspešný nebol. Povinnosť zaplatiť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vyplýva z ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.